

Nr 77.

Av friherre **Barnekow** och herr **Pålsson**, angående ändring
av 1 § i lagen om arbetstidens begränsning.

Det torde ej lida något tvivel, att antagandet av lagen om arbetstidens begränsning ute på landsbygden mötes med ganska ringa förståelse. Redan vid lagförslagets behandling i riksdagen framställdes ju också, särskilt från lantmannahäll, yrkanden om ytterligare undantag.

Det vore dock säkerligen alldeles oriktigt att tolka detta så, som om landsbygdens befolkning ej fattade frågans stora sociala betydelse. Men man hade nog knappast väntat sig ett så tvärt ingripande på så gott som alla områden utom jordbruket; snarare väntade man sig lagen till en början tillämpad huvudsakligen på det egentliga fabriksarbetet, varefter övergången till en allmänare omfattning kunnat ske så småningom.

Vad som särskilt synes strida mot lantbefolkningens djupt rotade frihetsbegär, är lagens karaktär av förbud även i sådana fall, där arbetaren själv skulle önska behålla en längre arbetstid. Det är visserligen sant, att lagens tillämpning ej alltid kan få bero på frivilligt åtagande, utan ofta måste mot arbetarens vilja beredas honom den längre fritid, varav han i flera avseenden kan vara i behov. Men man måste dock räkna med de särskilda förhållanden, under vilka landsbygdens befolkning lever, och ävenså taga i betraktande, att man där är van vid en betydligt längre arbetstid. De företag, som skulle inbegripas i det här nedan framställda förslaget, huvudsakligen säsongarbeten och andra tillfälliga mindre företag, torde säkerligen ej heller vara av den beskaffenhet, att arbetarne på något sätt skulle bli lidande tillfölje en här tillämpad längre arbetstid. Vid de enstaka fall, då större fabriksanläggningar före-

komma på landsbygden, kan man vara övertygad om, att arbetarne där, ifråga om arbetstiden, rätta sig efter sina yrkeskamrater i de större samhällena.

Undertecknade få därför, med stöd av vad ovan anförts, hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att i lagen om arbetstidens begränsning, bland undantagen, som nytt moment måtte upptagas: Företag på landsbygden, där arbetsgivaren och två tredjedelar av antalet arbetare, i skrivelse till arbetsrådet, förklara sig önska rätt att överenskomma om längre arbetstid.

Stockholm den 20 januari 1920.

R. Barnekow.

Jöns Pålsson.
